

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce: Z.P.
bytem

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/115734-917

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/115734-917, a rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Liberci ze dne 6. 4. 2018, č. j. 34072/2018/LIB, se zrušují pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Liberci (dále jen „úřad práce“) ze dne 6. 4. 2018, č. j. 34072/2018/LIB. Tímto rozhodnutím byl žalobci podle § 44 odst. 1, § 48 odst. 5 a § 75 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, odejmut od 1. 3. 2018 příspěvek na živobytí.
2. Úřad práce při vydání rozhodnutí vyšel z toho, že žalobci byla dne 16. 2. 2018 zaslána výzva, aby předložil úřadu práce určité doklady k prokázání skutečností rozhodných pro trvání nároku na dávku hmotné nouze – příspěvku na živobytí, což žalobce neučinil. Proto bylo zahájeno řízení o odejmutí příspěvku na živobytí. Žalobce byl seznámen s možností seznámit se s podklady pro rozhodnutí a k věci se písemně vyjádřit nebo se dostavit k ústnímu vyjádření. Úřad práce konstatoval, že žalobce požadované doklady nepředložil ani v prodloužené lhůtě 5 pracovních dnů ode dne skončení dočasné pracovní neschopnosti, tj. do 5. 4. 2018, přitom byl upozorněn, že v případě nedoložení požadovaných dokladů bude příspěvek na živobytí odejmut.
3. V napadeném rozhodnutí žalovaný dospěl k závěru, že úřad práce měl zákonný důvod pro odejmutí dávky příspěvek na živobytí, neboť žalobce ani na výzvu neobjasnil, jakým způsobem si obstarává finanční prostředky, když je zřejmé, že výše měsíčních dávek nepostačuje na náklady bydlení. Úřad práce byl oprávněn požadovat po žalobci ověření uvedených skutečností, žalobce je ani na výzvu neprokázal. Žalovaný dále žalobci sdělil, že na jeho žádosti o ustanovení právního zástupce úřad práce opakovaně uvedl, z jakých důvodů nelze žalobci v této věci vyhovět. Žalovaný tedy v postupu úřadu práce nezjistil pochybení a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

4. V úvodu včasné žaloby žalobce vyjádřil nesouhlas s postupem krajského soudu, který mu ve věci sp. zn. 59 Na 4/2018 zamítnul žádost o ustanovení právního zástupce z řad advokátů pro podání žaloby. Žalobce zopakoval důvody, pro které má za to, že je krácen na svém právu skutkově i právně argumentovat. V této souvislosti zmiňoval pochybení správního orgánu při doručování písemností a dalších dílčích pochybení.
5. Žalobce nato shrnul historii výzev úřadu práce a jednotlivých sdělení žalobce. Zmínil, že od dne 12. 2. 2018 byl do 25. 3. 2018 v pracovní neschopnosti, potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče z důvodu nemoci nebo úrazu bylo úřadu práce doručeno dne 14. 2. 2018. Popsal, že v době nemoci mu úřad práce doručil oznámení o zahájení správního řízení ve věci odejmutí dávky hmotné nouze příspěvek na živobytí, oznámení bylo žalobci doručeno dne 2. 3. 2018. K této písemnosti se žalobce vyjádřil, mimo jiné žádal o sdělení důvodů, pro které bylo řízení zahájeno, a sdělil, že jeho nemoc trvá. Dne 19. 4. 2018 mu bylo doručeno rozhodnutí o odejmutí dávek

hmotné nouze. Až dne 20. 4. 2018 mu bylo doručeno rozhodnutí ze dne 27. 3. 2018 o prodloužení lhůty do 5. 4. 2018 k doložení požadovaných podkladů pod sankcí odejmutí dávek hmotné nouze.

6. Žalobce namítal, že nebylo možné vydat rozhodnutí o odejmutí dávky hmotné nouze z důvodu nedostavení se k jednání a nedoložení požadovaných dokladů dne 5. 4. 2018, neboť termín jednání byl určen na den předcházející odeslání této výzvy dne 16. 4. 2018 a doručení dne 20. 4. 2018. K tvrzení, že úřadem práce byl dne 27. 3. 2018 zaslán dopis, se ve správním spisu nenachází žádný důkaz. Žalovaný se tedy věci nezabýval pečlivě, nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, nespecifikoval podklady, na základě kterých postupoval. Před rozhodnutím úřadu práce nebylo žalobci umožněno předložit požadované doklady a seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Dále žalobci nebyla dána možnost poradit se s právníkem, mimo jiné ve věci úřadem vyžádaných podkladů. Úřad práce ani žalovaný se nevypořádali s obsahem žalobcových replik a sdělení. Podle žalobce měl žalovaný identifikovat zjištěné vady, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Žalobce dále namítal, že bez povšimnutí zůstala skutečnost, že správní spis je veden nepřehledně, v rozporu se správním řádem, což má vliv na posuzování prvostupňového řízení a rozhodnutí o odvolání.
7. Podle žalobce se žalovaný nevyrovnal se všemi odvolacími námitkami a návrhy na provedení důkazů. Nevyjádřil se k námitce uvedené v doplnění odvolání ze dne 2. 5. 2018, že úřadem tvrzené doručení dopisu s datem odeslání 27. 3. 2018 není doloženo. Žalobce k této skutečnosti navrhoval provést důkaz výpisem odeslané pošty z datové schránky úřadu práce a doručenkou. Žalovaný se k této otázce nevyjádřil, nesdělil důvody, pro které nebyly navrhované důkazy provedeny. I kdyby úřad práce skutečně odeslal zmíněný dopis do datové schránky dne 27. 3. 2018 (žalobce uvedl, že ve skutečnosti byl odeslán dne 16. 4. 2018), nemohl úřad práce důvodně předpokládat, že bude vyzvednut ihned po doručení do datové schránky, když zákonná lhůta pro jeho vyzvednutí je deset dnů. Úřadem stanovená lhůta zasahovala do doby doručování tohoto dopisu. Přitom po ukončení nemoci žalobce sám dne 27. 3. 2018 přišel na úřad práce, při tomto jednání oprávněná úřední osoba nesdělila žalobci novou lhůtu k projednání ani úmysl tak učinit. V dalších dnech byly žalobci doručovány do datové schránky různé písemnosti, žádná se netýkala tvrzeného prodloužení lhůty do 5. 4. 2018, to bylo žalobci doručeno dne 20. 4. 2018.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadená rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný vyjadřoval k rozhodnutí ze dne 12. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/116159-2017. Zmínil řadu skutečností, které předcházely zahájení řízení o odejmutí dávky příspěvek na živobytí. Mj. žalovaný uvedl, že dne 28. 3. 2018 bylo žalobci zasláno další vyjádření účastníka k podkladům rozhodnutí, protože bylo zjištěno, že jeho dočasná pracovní neschopnost byla dne 25. 3. 2018 ukončena, a proto mu byl stanoven nový termín pro nahlížení do spisu na 5. 4. 2018 nebo 6. 4. 2018 od 10 do 11 hodin. Žalovaný dále uvedl, že úřad práce žalobci sdělil, z jakého důvodu není jeho povinností ustanovit žalobci právního zástupce při jednání s úřadem práce ve věci agendy nepojistných dávek, neboť nejde o trestní řízení. Toto je potvrzeno i rozsudkem Nejvyššího správního

soudu č. j. 8 As 100/2018-35 ze dne 17. 7. 2018 ve věci žalobce o neustanovení právního zástupce z řad advokátů. Žalovaný navrhoval, aby byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta jako nedůvodná.

IV. Zjištění ze správního spisu

10. Z obsahu správního spisu vyplývá, že rozhodnutím ze dne 7. 2. 2018, č. j. 14990/2018/LIB, byl žalobci od prosince 2017 přiznán příspěvek na živobytí.
11. Výzvou ze dne 16. 2. 2018, č. j. 17974/2018/LIB, jež byla žalobci doručena do datové schránky dne 19. 2. 2018, byl žalobce ve věci příspěvku na živobytí vyzván, aby podle § 49 zákona o hmotné nouzi doložil potřebné doklady. Konkrétně pravidelný měsíční výpis zasílaný bankou za měsíc leden 2018, v případě smlouvy o půjčce měl žalobce doložit ověřenou smlouvu o půjčce včetně splátkového kalendáře, dále výši úspor. Současně byl žalobce vyzván, aby se dostavil k sepsání protokolu o tom, kde obstarává prostředky na úhradu výživy a základních osobních potřeb na úhradu nákladů bydlení, a to do 8 dnů ode dne oznámení výzvy.
12. Následně úřad práce vydal oznámení o zahájení správního řízení ve věci odejmutí dávky hmotné nouze příspěvek na živobytí ze dne 28. 2. 2018, č. j. 21071/2018/LIB, jež bylo žalobci do datové schránky doručeno dne 2. 3. 2018 s poučením, že se do 5 pracovních dnů může seznámit s podklady pro rozhodnutí, případně se k nim ústně nebo písemně vyjádřit.
13. Dne 7. 3. 2018 obdržel úřad práce od žalobce písemné sdělení, že možnost k seznámení se s podklady pro rozhodnutí hodlá využít, procesní úkony má v úmyslu provést po poradě s ustanoveným právním zástupcem. Současně žalobce uvedl, že trvá jeho dočasná pracovní neschopnost a žádá úřad práce, aby po skončení dočasné neschopnosti stanovil novou lhůtu k možnosti seznámení se s podklady. Žádal také, aby mu byl ustanoven právní zástupce z řad advokátů, neboť pro seznámení se s podklady potřebuje kromě přiměřené lhůty právní pomoc advokáta.
14. Ve správním spise soud nalezl potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu, s počátkem trvání dočasné neschopnosti od 12. 2. 2018 ze dne 14. 2. 2018. Jedná se o kopii dle originálu ověřenou dne 15. 3. 2018. Okamžik, kdy byl originál potvrzení doručen úřadu práce, nebylo možné ze spisového materiálu ověřit.
15. Dne 15. 3. 2018 zaslal žalobce úřadu práce sdělení na výzvu ze dne 16. 2. 2018, v němž namítal, že úřad práce nijak neosvědčil potřebnost žádaných údajů pro nárok na dávku. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že v době, kdy o dávku žádal, předepsaným důvodem veškeré rozhodné skutečnosti prokázal a od té doby nedošlo k žádné změně. Vyjadřoval přesvědčení o nesprávnosti odebrání části dávky na bydlení z důvodu nezapočtení plateb do fondu oprav, opětovně žádal o ustanovení právního zástupce.
16. Dne 20. března 2018 žalobce reagoval na oznámení o zahájení správního řízení sdělením, jež bylo úřadu práce doručeno dne 21. 3. 2018. Žalobce uvedl, že hodlá využít možnosti vyjádřit se k podkladům a případné možnosti navržení nebo doplnění dalších důkazů podle

obsahu spisu, a to ve lhůtě 15 pracovních dnů od seznámení se s podklady. Žádal o ustanovení právního zástupce a sdělení konkrétních důvodů, na základě kterých dospěl úřad práce k rozhodnutí zahájit řízení o odejmutí dávky příspěvek na bydlení. V závěru podání žalobce zopakoval svůj požadavek na ustanovení právního zástupce a na poskytnutí lhůty pro seznámení s podklady a poradu s ustanoveným advokátem.

17. Dopisem (sdělením) ze dne 27. 3. 2018 úřad práce žalobci na základě jeho požadavku ze dne 7. 3. 2018 stanovil lhůtu do 5. 4. 2018 k doložení dokladů ve věci odejmutí dávky doplatek na bydlení s tím, že žalobce se měl dne 5. 4. 2018 v 9 hodin dostavit k úřednímu jednání a doložit usnesení o projednání dědického řízení. Úřad práce rovněž po žalobci požadoval doložit skutečnosti požadované ve výzvě ze dne 16. 2. 2018 k dávce příspěvek na živobytí, s výjimkou požadovaného výpisu z banky za měsíc leden 2018. Dopis obsahoval poučení, že v případě nedoložení požadovaných skutečností budou žalobci dávky hmotné nouze na základě § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi, odejmuty.
18. Rozhodnutím ze dne 6. 4. 2018, č. j. 34072/2018/LIB, úřad práce rozhodl podle § 44 odst. 1 a § 49 odst. 5 a ve spojení s § 75 zákona o hmotné nouzi o odejmutí dávky hmotné nouze příspěvek na živobytí od 1. 3. 2018.
19. Proti uvedenému rozhodnutí se žalobce odvolal. V doplnění odvolání mj. namítal nepravdivost sdělení úřadu práce o tom, že byl dopisem ze dne 27. 3. 2018 seznámen s prodloužením lhůty k předložení požadovaných dokladů do 5. 4. 2018. Žalobce tvrdil, že zmíněný dopis mu tohoto ani následující dny nebyl do datové schránky dodán, nebyl ani vypraven z datové schránky úřadu práce. K tomu navrhoval provést důkaz doručenkou a výpisem odeslané pošty z datové schránky úřadu práce včetně obsahu spisu.
20. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/115734-917, žalovaný odvolání zamítnul a prvostupňové rozhodnutí úřadu práce potvrdil.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
22. Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí úřadu práce ve spojení s rozhodnutím žalovaného, ve věci odejmutí dávky hmotné nouze – příspěvku na živobytí, podle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi.
23. Dle uvedeného ustanovení platí, že *nesplní-li osoba uvedená v odstavcích 1 až 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem povinnosti uvedené v odstavcích 1 až 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena, nebo dávka odejmuta*. Podle § 49 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi je příjemce dávky povinen *a) písemně oznámit orgánu pomoci v hmotné nouzi změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na*

dávku, její výši nebo výplatu, a to do 8 dnů ode dne, kdy se o těchto skutečnostech dozvěděl, b) vyhovět výzvě orgánu pomoci v hmotné nouzi, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán pomoci v hmotné nouzi delší lhůtu.

24. Správní orgány odejmutí příspěvku na živobytí od 1. 3. 2018 postavily na závěru, že žalobce ani v prodloužené lhůtě do 5. 4. 2018 nedoložil doklady, k jejichž předložení byl úřadem práce vyzván výzvou ze dne 16. 2. 2018, č. j. 17974/2018/LIB. Důvod pro odejmutí příspěvku na živobytí měl tedy spočívat v porušení povinnosti vyhovět výzvě úřadu práce, aby žalobce konkrétně specifikovanými doklady osvědčil skutečnosti rozhodné pro trvání nároku na příspěvek na živobytí, případně její výši, a to ve lhůtě do 5. 4. 2018.
25. Tvrzení úřadu práce, že žalobce byl seznámen s prodloužením lhůty k předložení dokladů požadovaných výzvou ze dne 16. 2. 2018, č. j. 17974/2018/LIB, dopisem ze dne 27. 3. 2018, č. j. 32927/2018/LIB, nemá oporu ve správním spise. Soud sice v předloženém spisovém materiálu našel dopis úřadu práce ze dne 27. 3. 2018 uvedeného č. j. (dopsaného rukou, současně bylo rukou uvedeno i č. j. 30975/2018/LIB), ovšem ze správního spisu nevyplývá, že zmíněný dopis byl žalobci v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu skutečně doručen do datové schránky a že se tak stalo před vydáním rozhodnutí o odejmutí dávky.
26. Tuto skutečnost přitom žalobce namítal v doplnění odvolání ze dne 2. 5. 2018, které bylo úřadu práce doučeno dne 4. 5. 2018. Žalobce závěr úřadu práce, že byl s prodloužením lhůty k předložení dokladů do 5. 4. 2018 seznámen, rozporoval a výslovně navrhoval, aby byl za účelem zjištění těchto skutečností proveden důkaz doručenkou a výpisem odeslané pošty z datové schránky úřadu práce. Žalovaný se touto odvolací námitkou, která byla pro danou věc stěžejní, nezabýval, v odůvodnění svého rozhodnutí se k ní vůbec nevyjádřil, s důkazním návrhem žalobce se nijak nevypořádal. Pouze bez dalšího konstatoval, že lhůta k předložení požadovaných dokladů byla prodloužena do 5. 4. 2018, žalobce se ve stanoveném termínu nedostavil a neosvědčil skutečnosti požadované ve výzvě ze dne 16. 2. 2018. Je přitom povinností odvolacího orgánu, aby se v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal se všemi odvolacími námitkami a důkazními návrhy. Neučiní-li tak, zatíží svoje rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2009, č. j. 7 Afs 116/2009-70, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz). Za takového stavu nemá výchozí předpoklad, že žalobce byl vyrozuměn o prodloužení lhůty k předložení požadovaných dokladů do 5. 4. 2018 a v této lhůtě požadované doklady nepředložil a k jednání na úřadu práce se nedostavil, oporu ve správním spise.
27. Nad rámec žalobních námitek soud zjistil, že i prvostupňové rozhodnutí úřadu práce trpí nepřezkoumatelností ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., k níž musí soud přihlédnout z úřední povinnosti. Jak již soud uvedl shora, důvod pro odejmutí příspěvku na živobytí měl dle úřadu práce spočívat v porušení povinnosti vyhovět výzvě ze dne 16. 2. 2018, aby žalobce konkrétně specifikovanými doklady osvědčil skutečnosti rozhodné pro trvání nároku na příspěvek na živobytí, případně její výši ve lhůtě do 5. 4. 2018, tj. v porušení povinnosti příjemce dávky ve smyslu § 49 odst. 2 písm. b) zákona o hmotné nouzi. Úřad práce však současně v odůvodnění rozhodnutí zmiňoval povinnosti žalobce jako příjemce

dávky hmotné nouze ve smyslu § 49 odst. 2 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi. V této souvislosti zdůraznil předchozí poučení žalobce o povinnosti písemně oznámit změnu ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši nebo výplatu v zákonné lhůtě 8 dnů. Již v tomto rozporu spatřuje soud vadu prvostupňového rozhodnutí, jež je činí částečně nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Z rozhodnutí není zcela zřejmé, porušení jaké zákonné povinnosti dle § 49 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi vlastně vedlo k odejmutí dávky dle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Zmíněný rozpor v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí žalovaný nezaznamenal, nijak odůvodnění rozhodnutí úřadu práce nekorigoval, čímž i svoje rozhodnutí zatížil vadou.

28. Nad rámec potřebného odůvodnění je třeba žalobci přisvědčit, že při formulaci sdělení ze dne 27. 3. 2018 nemohl úřad práce skutečně předpokládat, že prodloužení lhůty do 5. 4. 2018 bude moci žalobce účinně využít. Stanovená lhůta totiž již při vydání sdělení končila dříve než doba 10 dnů pro vyzvednutí písemnosti z datové schránky, úřad práce nemohl předpokládat, že se žalobce do datové schránky přihlásí okamžitě a písemnost bude doručena před uplynutím stanovené lhůty (srov. § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů).
29. K dílčí výtce týkající se vedení správního spisu soud jen krátce poznamenává, že v dané věci se skutečně chaotické a nedůsledné vedení spisového materiálu odrazilo na vadách vydaných rozhodnutí, neboť ve spisu nebyl žádný doklad o doručení dopisu úřadu práce ze dne 27. 3. 2018 o prodloužení lhůty. Naopak v něm soud našel např. volně založenou doručenkou do datové schránky žalobce, aniž by však bylo možné s určitostí identifikovat, doručení jaké písemnosti úřadu práce prokazuje. Číslo jednací na ní uvedené totiž neodpovídá č. j. žádné písemnosti a pouze ze zařazení dodejky za určitou písemnost lze dovozovat, že snad patří k této písemnosti. Doručení některých dalších písemností žalobci (např. právě rozhodnutí o přiznání příspěvku žalobci ze dne 7. 2. 2018) pak ve spisovém materiálu doloženo nebylo, neboť se u písemností nenacházejí doručanky o doručení do datové schránky žalobce.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Na základě uvedených argumentů shledal soud žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. a věc v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Protože nepřezkoumatelností trpělo i rozhodnutí úřadu práce, využil soud možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s. a přikročil i ke zrušení rozhodnutí prvostupňového.
31. V souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. jsou správní orgány vysloveným právním názorem soudu vázány. V dalším řízení o odejmutí dávky příspěvek na bydlení bude moci úřad práce rozhodnout o odejmutí dávky podle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi pouze tehdy, byl-li žalobce skutečně zpraven o prodloužení lhůty k předložení předmětných podkladů do 5. 4. 2018 tak, aby tuto prodlouženou lhůtu mohl řádně využít. Případně, pokud se tak nestalo, nevyhoví-li žalobce další prodloužené lhůtě, která mu bude ke splnění jeho zákonných povinností příjemce dávky stanovena. Rozhodnutí musí být v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu řádně zdůvodněno, tj. musí z něj být zřejmé, na

základě jakých skutečností bylo rozhodnuto, těmto skutečnostem musí odpovídat zhodnocení dle příslušných norem právních předpisů; rozhodnutí musí obsahovat též vypořádání se s námitkami a vyjádřením žalobce jako účastníka řízení, včetně jeho tvrzení, že své povinnosti plnil a vydaným výzvám vyhověl, resp. že jim vyhovět nelze.

32. Ve věci soud rozhodl, aniž by nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. Soud dodává, že vady rozhodnutí shledal v rámci přípravy k již nařízenému ústnímu jednání, proto ve věci rozhodl a účastníky řízení současně vyrozuměl o zrušení ústního jednání.
33. Soud znovu nerozhodoval o žalobcových opakovaných požadavcích na ustanovení právního zástupce. Žalobce, kromě svého vícekrát vyjádřeného nesouhlasu s neustanovením právního zástupce soudu nedoložil žádné nové rozhodné skutkové okolnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007-150, podle něhož: *„jestliže navrhovatel znovu požádá o ustanovení zástupce poté, co již bylo o jeho předchozí žádosti pravomocně rozhodnuto, je správní soud povinen rozhodnout o této opakované žádosti pouze tehdy, pokud navrhovatel doloží, že od doby rozhodování o jeho předchozí žádosti došlo k podstatné změně skutečností, jež byly pro posouzení jeho předchozí žádosti ve smyslu § 35 odst. 8 a § 36 odst. 3 s. ř. s. rozhodující“*).
34. Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ustanovení odst. 1 neplatí, mělo-li být právo na náhradu nákladů řízení přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče.
35. V souzené věci byl úspěšný žalobce, náležela by mu tedy náhrada nákladů řízení proti žalovanému. Vzhledem k tomu, že má žalobce zřízenou datovou schránku, žádné hotové výdaje, jejichž výše by byla zřejmá ze soudního spisu, mu nevznikly, soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo

rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 11. února 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně